

РЕШЕНИЕ

№ 4778

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3975** по описа за **2023** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу Решение № 717 от 13.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13812/2022 г. от СРС, 111-ти състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление /НП/ № 23 - 2200123/21.04.2022г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „БУЛМИКС – ВИП“ ООД, с ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.А, ет. 6, ап. 27, представлявано от управителя Е. М. П., е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 000.00 (две хиляди) лева за извършено административно нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди изцяло издаденото наказателно постановление като законосъобразно и правилно. Изложени са съображения, че въззивният съд неправилно е приел, че актосъставителят и наказващият орган не притежават териториална компетентност.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Х., поддържа жалбата и моли решението на въззивния съд да бъде

отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „БУЛМИКС – ВИП“ ООД, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата. Не претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство и осигуряване на ЗБУТ на 10.03.2022 г. на строителен обект: Жилищна сграда, УПИ ХУП - 1956, 1957, кв.19, в.з., „М. долина - 1" част [населено място], [улица], където „БУЛМИКС - ВИП" ООД извършвало строително - монтажни работи по силата на Договор за строителство от 28.09.2021 г. и на 18.03.2022 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" със седалище в [населено място], [улица], ет. 2 било установено, че търговското дружество, в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е бил уредил отношенията по предоставяне на работната сила като трудови правоотношения, като не е било сключило трудов договор в писмена форма с лицето К. В. О., е ЕГН: [ЕГН]. Лицето било заварено от проверяващите служители на инспекцията на горесцитирания строителен обект да работи /кове кофраж за стълби към втора плоча/, като в собственоръчно попълнена и подписана от самия него декларация отразил, че работи в „БУЛМИКС - ВИП" ООД като „кофражист" от същия ден с работно време от 08:00ч. до 17:00ч., почивка в работния ден - 1 час, почивни дни - събота и неделя и трудово възнаграждение от 35 лева на ден. До приключване на проверката на 18.03.2022г. не било установено наличието на сключен трудов договор в писмена форма между К. О. и търговското дружество. Резултатите от проверката било обективирани в Протокол № ПР 2207743 от 10.03.2022г. за извършена проверка, чрез който били дадени и съответните предписания на „БУЛМИКС - ВИП" ООД. С нарочна Заповед № 3 - 0057 от 14.01.2022 г. на Изпълнителен Директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда" със срок на действие от 14.01.2022 г. до 31.12.2022 г. била разширена териториалната компетентност на посочените в нея служители, които били овластени да извършват контрол на територията на Столична община, включително и да издават и връчват актове за административни нарушения.

В заповедта поименно били посочени овластените за това лица, сред които бил и актосъставителя гл.инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ Б. Т..

Със Заповеди № 3 - 0024 и № 3 - 0025 и двете от 08.01.2019 г. издадена от Изпълнителен Директор на ИА ГИТ, били определени териториалните граници на служителите в [населено място]. На 18.03.2022г. на „БУЛМИКС - ВИП" ООД бил съставен АУ\Н № 23 - 2200123, който бил връчен на упълномощен представител на дружеството и подписан от него без възражения. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е отменил оспореното НП, като е приел от правна страна, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от релевираните с касационната жалба пороци.

Както АУАН, така и НП са нищожни, тъй като са издадени от некомпетентни административни органи.

Дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, в това число и на Главна дирекция „Инспектиране на труда“, са уредени в Устройствен правилник на ИА „ГИТ“. Съгласно чл.12, т.3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (отм.,считано от 15.10.2022г.,с ПМС № 313/05.10.2022г., но в сила към процесните периоди на издаване на АУАН и НП) Главна дирекция "Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от специализираната администрация на агенцията. В чл.16, ал.1 (отм.) от същия Устройствен правилник е посочено, че Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", а съгласно ал.2 осъществяват дейността си на територията на съответната област. С тази разпоредба е определена териториалната компетентност на всяка една от териториалните дирекции „Инспекция по труда“.

Със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е определил териториалния обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Със Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е разширил териториалния обхват на контролната дейност, определен със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. за служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област“.

Така район „М. долина“ попада в териториалния обхват на[жк], в който е извършено нарушението, е бил включен към териториалния обхват на контролна дейност на служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". И двете заповеди са издадени на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УП, който повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това означава, че изпълнителният директор може да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия.

Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна Агенция „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Аргументи в тази насока могат да се изведат и от новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, където изрично е уредена хипотеза на отклонение от териториалната компетентност, очевидно по повод на формираната вече съдебна практика. В новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (приет с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. - ДВ. бр. 81 от 11 Октомври 2022 г.) изрично в чл. 21, ал. 4 е посочено, че „служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“ В отменения вече Устройствен правилник такава разпоредба липсва. В подобен смисъл е налице и практика на ВАС (Решение № 3624 от 15.04.2022 г., Шесто отделение, по административно дело № 11698 / 2021 г.) В него е посочено, че за изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ не е предвидено правомощие да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Следователно както АУАН, така и НП са нищожни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват, определен му с чл.16, ал.2 (отм.) от Устройствения правилник. Изводът не се променя от представената от процесуалния представител на касатора съдебна практика за сведение на съда, която е неотнормативна към спора.

Предвид горното, настоящият състав приема, че касираното решение е валидно, допустимо и правилно и при условията на чл.221, ал.2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По разноските:

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 63, ал.3 ЗАНН на касатора не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

При този изход на делото право на разноски притежава ответника по касация, но предвид липсата на сторено искане в тази насока, съдът не следва да присъжда такова. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 717 от 13.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13812/2022 г. от СРС, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

